

Se os despondrán las gallinetas
Y ous no farán durant lo fret;
Cal pues guardar los que ara fassan
Y no volerne l' dineret:

O sino, fer

La truita no podria
Quant vos arriba un foraster.

Axó no obstant, la sua posta
Pot, ab cuidado diligent,
Mes temps durar del que acostuma
Segons lo abrich y lo aliment.

Déulas persó

Una estada calenta,
Calents menjars, bona racció.

Y per guardar los ous que fassan,
Al més de Agost vos remetré
Ahont l' enginy de conservarlos
Sens cost, ma pluma os descrigué.

Altres n' hi ha;

Mes jo lo mes barato
Volgui posarvos en la mà.

Que lo sensill en totas cosas
Y mes barato buscaré,
Mentres lo sólido y estable
Ab lo barato vinga bé:

Y axis es clar

Que cosas intrincadas
Y de mér luxo, m' san robiar.

¡Oh! ¡Quánt aqui en est punt diria
Si l' fil que porto ho consentis!
Dels mals que fa l' luxo y la moda,
No n' hi ha cap que no sortis.

Arguments sorts

De tal modo l's faria.
Que l's deixaria com draps torts.

Mes no es aquí l' camp de batalla;
Perque aquí sols es mon intent
Recopilar campestres seinas
Per la sensilla y brava gent,
Que de aquest mal
No pateix, per sa ditxa,
Ans lo aborreix ab cor cabal.

Persó, tornant á mon propósit,
Passo de abellas á parlar;
Que esaral l' temps que están de venda
Si vos convé sos buchs comprar.
Los que compréu,
De lluny vos cal portarlos
Si que sen' tornian no voléu.

Als que ja mel y cera os donan
L' ultim tribut podeu cobrar;
Que per est any, esta vegada
Tant sols vos queda per brescar.
No tant arreu
Debeu desocuparlos
Que per lo ivern res los deixéu.

Durant lo fret, no surten elles
Per buscar son manteniment;
Y persó mel convé los queda
Perque no morian de talent:
Ja en lo Febrer,
Per si menjar las falta,
Vos expliquí l' que habeu de fer.

Aqui l' Deu guard ma pluma os dona;
Que de aquest més ja n' tenim prou:
Engeguéu prest blat á la terra
També si plou com si no plou,
Mentres que jo,
Al venir lo Novembre
Cantarvos penso altre cansó.
Joaquim Ferrer.